

زبان عربی

۱- «هذا الإقتراحُ حسنٌ وسننعاونُ جميعاً على العملِ بهذا الحديثِ!»

(۱) این پیشنهاد خوبی است و همه ما در عمل به این گفتار همیاری می‌کنیم!

(۲) این پیشنهاد خوب است و همگی در عمل کردن به این حدیث همیاری خواهیم کرد!

(۳) این پیشنهاد خوب است و همگی در عمل کردن به آن همیاری خواهیم کرد!

(۴) این پیشنهاد خوبی است و جمیعاً در عمل به این حدیث همیاری می‌کنیم!

۲- لَيْتَ فَمُلَّ الرَّبِيعَ طَوِيلٌ فِي بَلَدِنَا! لَأَنَّ الرَّبِيعَ قَصِيرٌ هُنَا:

(۱) کاش فصل بهار در کشور طولانی باشد. زیرا آن بهار این‌جا کوتاه‌تر است!

(۲) شود که فصل بهار در کشور ما طولانی‌تر باشد زیرا بهار آن‌جا کوتاه است!

(۳) ای کاش بهار در کشور ما طولانی‌تر شود! زیرا بهار این‌جا کوتاه است!

(۴) کاش فصل بهار در کشور ما طولانی باشد! زیرا بهار این‌جا کوتاه است!

۳- وَأَنْظُرُ إِلَى الْمَرْءِ وَقُلُّ / مَنْ شَقَّ فِيهِ بَصَرَهُ:

(۱) و به انسان بنگر و بگو چه کسی در او دیده‌اش را شکافت؟! (۲) و به آینه نگاه کن و بگو او کسی است که در او دیده‌اش را شکافت؟! (۳) و به انسان نگاه کرد و گفت چه کسی در (چهره) او دیده را شکافت؟! (۴) و به آینه نگاه کن و بگو چه کسی در (چهره) او دیده را شکافته است؟!

۴- فَلَنَنَّا أَنْ طَالِبَاتٍ صَفًّا آخَرَ فِي حِصَّةٍ رِيَاضِيَّةٍ أَوْ يُمَارِسْنَ نَشَاطًا خَرًّا:

(۱) گمان کرده بودیم که دانش‌آموزان کلاس آخر در زنگ ورزش هستند یا آزادانه فعالیتی انجام می‌دهند!

(۲) گمان کردیم که دانش‌آموزان کلاس دیگری در زنگ ورزش هستند یا فعالیتی آزاد انجام می‌دهند!

(۳) گمان کردیم برآستی که دانش‌آموزان کلاس آخر در زنگ ریاضی هستند. یا فعالیتی آزاد انجام می‌دهند!

(۴) پنداشتیم برآستی که دانش‌آموزان کلاس دیگری در زنگ ریاضی هستند و آزادانه فعالیت می‌کنند!

۵- عَيِّنِ الصَّحِيحَ:

(۱) نَحْنُ نَعِيشُ فِي الرَّقَاقِ الرَّابِعِ مِنَ الشَّارِعِ السَّادِسِ عَشَرَ:

ما در کوچه چهارم از خیابان شانزدهم زندگی می‌کنیم!

(۲) قَدْ كَتَبْتُ إِحْدَى الْعَالِمَاتِ هَذِهِ الْمَقَالَةَ الْعِلْمِيَّةَ فِي سَبْعِ صَفْحَاتٍ قَبْلَ إِثْنِي عَشَرَ شَهْرًا:

این مقاله علمی را یکی از دانشمندان دوازده ماه قبل در هفت صفحه نوشته بود!

(۳) لِلْعِلْمِ سِتُّ مَرَاتِبٍ: أَوْلَاهَا حُسْنُ السُّؤَالِ:

علم شش مرتبه دارد: اولین آن‌ها خوب سؤال کردن است!

(۴) أَمَسَكَ اللَّهُ عِنْدَهُ خُمْسَةٌ وَسَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ رَحْمَتِهِ: خَدَاوَنَدُ نَزْدَ خَوْدِشِ پَنجَاهُ وَ هَفْتِ جُزْءٍ از رَحْمَتِشِ را نِگَاهِ دَاشْت!

۶- عَيِّنِ الْخَطَأَ:

(۱) إِذَا قَدَرْتَ عَلَى عَدْوِكَ فَاجْعَلِ الْعَفْوَ عَنْهُ شُكْرًا لِلْقُدْرَةِ عَلَيْهِ! هِرْگَاهِ كِهْ بَرِ دِشْمَنْتِ غَلْبِهْ كِنِي پَسِ گِذِشْتِ از او رَا بَهْ سِیَاسِگِزَارِي بَرای قِدرْتِ یَافْتِنِ او قَرَارِ بَدِه!

(۲) مَنْ ذَا الَّذِي أَوْجَدَ الشَّمْسَ فِي الْجَوْءِ مِثْلَ شَرَرَةٍ! أَنْ كَسِي اسْتِ كِهْ خُورِشِيدِ رَا دَرِ فِضَا چُونِ شَرَاهِیِ أَفْرِيدِهْ اسْت!

(۳) لِي إِخْوَانُ نَشِيطُونَ فِي فَرِيقِ كِرَةِ الْقَدَمِ! بَرَادِرَانِ بَا نِشَاطِي دَرِ تِیْمِ فُوتِبَالِ دَارِم!

(۴) أَوْلَنَكِ الْبِنَاتُ وَ هُوَلَاءِ الرِّجَالِ مَسْرُورُونَ مِنْ حِفْظِ الْقُرْآنِ! أَنْ دِخْتِرَانِ وَ اِیْنِ مَرْدَانِ از حِفْظِ قِرْآنِ خُوشِحَالِ هِسْتِنْد!

۷- «بی‌گمان خدا دارای بخشش بر مردم است، ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند!» عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي التَّعْرِيبِ:

(۱) أَنْ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ!

(۲) إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ!

(۳) إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ!

۸- عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاعَاتِ: «أَمْرًا فِقْ..... هِيَ الْأَمَاكِنُ الَّتِي..... هَا بَعْضُ.....»

(۱) الْعَامُّ - يَمْتَلِكُ - النَّاسِ (۲) الْعَامَّةُ - تَمْتَلِكُ - نَاسِ (۳) الْعَامَّةُ - يَمْتَلِكُ - النَّاسِ (۴) الْعَامُّ - تَمْتَلِكُ - النَّاسِ

۹- عَيِّنِ الْمُنَاسِبَ لِلْمَفْهُومِ: «الْكَلَامُ كَالدَّوَاءِ: قَلِيلُهُ يَنْفَعُ وَ كَثِيرُهُ قَاتِلٌ»

(۱) ای زبان! هم گنج بی‌پایان تویی / ای زبان! هم رنج بی‌درمان تویی!

(۲) تا مرد سخن نگفته باشد / عیب و هنرش نهفته باشد!

(۳) زبان در دهان، ای خردمند چیست؟ / کلید در گنج صاحب هنر!

(۴) عالمی را یک سخن ویران کند / رو بهان مژده را شیران کند!

۱۰- عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي الْإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ: (۱۷۲-۱۷۰)

۱- الطَّالِبَةُ الَّتِي تَدْخُلُ مَكْتَبَةَ الْمَدْرَسَةِ فَتُحَافِظُ عَلَى الْهُدُوءِ فِيهَا»

(۱) الطَّالِبَةُ: اسْم - مفرد مؤنث - اسم الفاعل (من فعل مزيد ثلاثي) معرفة - مبنی / فاعل لفعل «تَدْخُلُ» و مرفوع

(۲) تَدْخُلُ: فعل مضارع - للمخاطب - مجرد ثلاثي - معلوم / فعل و فاعله الطَّالِبَةُ و الجملة الفعلية

(۳) تُحَافِظُ: فعل مضارع - للغائبة - مجرد ثلاثي - مجهول / فعل و مع فاعله جملة فعلية

(۴) الْهُدُوءِ: اسْم - مفرد مذكر - معرفة - معرب / مجرور به حرف جر

۱۱- «كَانَ الْمُشْتَرَى مُتَرَدِّدًا فِي شِرَاءِ الْبِضَاعَةِ؛ وَلَكِنَّ الْبَائِعَ عَازِمًا عَلَى بَيْعِهَا.»

(۱) مُتَرَدِّدٌ: اسْم - مفرد مذكر - نكرة - مبنی - اسْم المفعول / خَبِرَ كَأَنَّ مِنَ الْحُرُوفِ الْمَشْبَهَةِ بِالْفِعْلِ!

- (٢) البضاعة: اسم - مفرد مؤنث - معرفة (عَلِمَ) - معرب / مجرور به حرف جر و الجملة الإسمية!
 (٣) البائع: اسم - مفرد مذكر - معرفة - معرب - اسم الفاعل / اسم لكن من الحروف المشبهة بالفعل و منصوب!
 (٤) بيع: اسم - مفرد مذكر - مبنى / مضاف إليه و مجرور و الجملة الإسمية!

١٢- «أَطْلِبُوا الْعِلْمَ وَ لَوْ بِالصِّينِ فَإِنَّ طَلَبَ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ»:

- (١) أَطْلِبُوا: فعل امر - للغائبين - مجرد ثلاثي - مبنى - متعدٍ / فعل و مع فاعله و الجملة الفعلية
 (٢) الْعِلْمِ: اسم - مفرد مذكر - معرفة - معرب / مفعول و منصوب
 (٣) طَلَبَ: فعل ماضي - للغائب - معرب / اسم «إن» من الحروف المشبهة بالفعل و منصوب
 (٤) فَرِيضَةٌ: اسم - مفرد مؤنث - نكرة - مبنى / خبر و مرفوع و الجملة إسمية

١٣- عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي ضَبْطِ حَرَكَاتِ الْكَلِمَاتِ:

- (١) هُوَلَاءِ يَعْمَلْنَ بَوَاجِبَاتِهِنَّ كَمَوَاطِنَاتٍ يَشْعُرْنَ بِالمَسْئُولِيَّةِ!
 (٢) ذَهَبَتْ المَدِيرَةُ نَفْسُهَا لِإِطْفَاءِ المَصَابِيحِ وَ المَكْتِيفِ!
 (٣) أَنْزَلَ العَامِلُ البِضَاعَ فَفَرَّغَتْ السِّيَّارَةُ!
 (٤) أَرْبَعَةُ جُنُودٍ وَاقْفُونَ أَمَامَ بَابِ المُنْتَظِمَةِ!

١٤- عَيِّنِ الصَّحِيحَ عَنِ إِسْمِ الإِشَارَةِ:

- (١) تِلْكَ الجَوَّالِ الجَمِيلِ لِأُخَى!
 (٢) هَاتَانِ التَّلْمِيذَانِ فَائِزَانِ فِي المَسَابِقَةِ!
 (٣) هُوَلَاءِ الطَّالِبَاتِ جَلَسْنَ فِي المَكْتَبَةِ!
 (٤) هَلْ يُمَكِّنُ أَنْ يَسْتَفِيدَ البَشَرُ يَوْمًا مِنْ ذَلِكَ المَعْجِزَةِ البَحْرِيَّةِ؟!

١٥- عَيِّنِ الصَّحِيحَ (فِي العِدَدِ):

- (١) مَنَحَ المَدِيرُ الفَائِزَةَ الثَّانِيَةَ فِي المَرَحَلَةِ الأَخِيرَةِ، جَائِزَةً ثَمِينَةً!
 (٢) نَزَلَ وَاحِدًا سَائِقٌ مِنَ الحَافِلَةِ جَنبَ المَتْحَفِ!
 (٣) قَرَأْتُ ثَلَاثِينَ وَ ثَلَاثَةَ كِتَابًا عِلْمِيًّا
 (٤) عَشْرَةُ طَائِرَاتٍ فِي سَاحَةِ المَطَارِ!

١٦- كِم صِفَةٌ وَ كِم مَضَافًا جَاءَ فِي العِبَارَةِ التَّالِيَةِ عُلَى حَسَبِ التَّرْتِيبِ:

«إِنَّ بَعْضَ الحَيَوَانَاتِ وَ الطَّيُورِ تَعْرِفُ يَغْرِيزِهَا القَوِيَّةِ الأَعْشَابَ الطَّبِيَّةِ»

- (١) إثنان - ثلاثة (٢) إثنان - إثنان (٣) ثلاثة - ثلاثة (٤) ثلاث - إثنان

١٧- عَيِّنِ الخَطَأَ فِي جَمْعِ التَّكْسِيرِ:

- (١) نعمة ← أنعام (٢) هاتف ← هواتف (٣) بضاعة ← بضائع (٤) أنبوب ← أنابيب

١٨- عَيِّنِ مَا فِيهِ حَرْفًا تَدَلُّ عَلَى «الرَّجَاءِ»:

- (١) لَيْتَ النَّاسَ عِلِمُوا كَيْفَ حَصَلَتْ عَلَى هَذِهِ الدَّرَجَاتِ الرَّفِيعَةِ!
 (٢) لَعَلَّ المَوَدَّةَ تَسْتَقَرُّ بَيْنَ جَمِيعِ النَّاسِ فِي العَالَمِ!
 (٣) إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوعٌ!
 (٤) قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ!

١٩- عَيِّنِ «ن» يَخْتَلِفُ نَوْعُهُ عَنِ البَاقِي:

- (١) إِنَّ الصَّنَمَ لَا يَتَكَلَّمُ، إِنَّمَا يَقْضِي إِبرَاهِيمَ إِسْتِهْزَاءً!
 (٢) لَا تَتْرَكُوا شَيْئًا مِنْ أَمْرِ دِينِكُمْ لِإِصْلَاحِ دُنْيَاكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ يَفْتَحُ عَلَيْكُمْ مَا هُوَ أَضْرُّ مِنْهُ!
 (٣) عُلَى المُنْتَكَلِمِ أَنْ لَا يَتَدَخَّلَ فِي مَوْضِعٍ يُعْرِضُ نَفْسَهُ لِئَلَّهِمْ!
 (٤) لَا أُعْطِيكَ أُمْبِيسِيلِينَ لِأَنَّ بَيْعَهَا بَدُونٌ وَصَفَةٌ غَيْرُ مَسْمُوحٍ!

٢٠- عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي إِسْتِعْمَالِ الحُرُوفِ المَشْبَهَةِ بِالفِعْلِ:

- (١) لَيْتَ المَسْلَمِينَ مُتَّحِدِينَ لَعَلَّهُمْ يَغْلِبُونَ عَلَى الأَعْدَاءِ!
 (٢) كَأَنَّ إِرْضَاءَ جَمِيعِ النَّاسِ غَايَةٌ لِأَتَذَرَكَ!
 (٣) لَيْتَ إِتْبَعَدَ نَاصِرًا عَنِ الكَسَلِ!
 (٤) إِشْتَرَكَ الطَّلَّابُ فِي السَّبَاقِ العِلْمِيِّ لَكِنَّهُمْ لَمْ يَفُوزُوا!